

Una mar d'obstacles

Eusebi Esgleas ha posat fi a setze anys com a patró major de la Confraria de Pescadors de Blanes
És escèptic per la falta de relleu generacional i les normatives restrictives

Eusebi Esgleas, al port de Blanes, el maig del 2020. Ara posa fi a una etapa de setze anys com a patró major de la Confraria de Pescadors i gairebé tota una vida dedicada a la pesca. MANEL LLADÓ.

Eusebi Esgleas s'havia fet de jove a la mar – “Als 17 anys ja me n'anava en barco”, recorda– i coneix les interioritats de la pesca. Després de setze anys, Esgleas ha deixat de ser el patró major de la Confraria de Pescadors de Blanes per raons de salut. Des del setembre s'ha d'agafar la vida amb més calma. Té 73 anys i les coses clares: “La pesca cada cop està pitjor, i no és ni per la pesca ni pels pescadors.”

Esgleas va ser vuit anys president de la Federació Nacional Catalana de Confraries de Pescadors. Ha estat present en moltes reunions a Brussel·les i en ciutats del Mediterrani, com ara Catània (Sicília). Lamenta l'excés de normatives restrictives: “Des de la Comissió Europea s'està fent una reconversió salvatge, sobretot a la Mediterrània occidental.” Sosté que criteris biològics tenen molt

pes i que, en canvi, ningú no té en compte les piscicultures. “En molts anys no s'hi ha fet res.” Assegura que la Comissió Europea està “liquidant” el sistema de pescar.

El mar és un bé comú, diu. Moltes famílies han deixat l'embarcació en herència i moltes empreses han estat familiars. Esgleas recorda que la pesca als anys vuitanta i noranta del segle XX i a principis d'aquest “era un negoci bo”: “La gent s'hi guanyava bé la vida i hi havia un creixement exponencial.” Però ara no veu relleu generacional. I ell n'és un exemple: els seus tres fills no s'hi dediquen.

Esgleas parla de “declivi total” a Catalunya i al País Valencià i que, sense joves que s'hi vulguin dedicar, arriben professionals del sud del Mediterrani. En la pesca d'encerclament, per exemple, afirma que s'hi han incorporat joves nous a les barques, que pesquen, entre altres espècies, l'anxova. “Sort en tenim, perquè hi ha barques que no tenien gent.”

Per Esgleas, part del problema és degut al fet que en països africans com ara el Camerun o el Senegal els petits pescadors que feinejaven en barques petites no els sortia a compte fer-ho i “els camions i les empreses s'enduen la feina” en països com ara Rússia, Xina, Noruega o Espanya.

El cost de la modernització Esgleas no veuria malament que la Generalitat fixés una veda de 400 km² al litoral. “De vegades es va malament una temporada i després es va més bé.” L'antic patró major fa un símil amb altres “oficis primaris”, com ara la pagesia i la ramaderia. “S'han de modernitzar tant, que costa.” La majoria dels pescadors de Blanes treballen en un radi que va de Tossa a Calella i Malgrat. “De vegades, són tres hores d'anada i dues i mitja de tornada.”

El canvi climàtic també contribueix a modificar els hàbits. “Per cada grau que puja la temperatura de l'aigua del

mar, el peix se'n va cap al nord, a Holanda o a Noruega.” Una altra de les conseqüències és que “ha entrat el cranc blau i fa malbé la cloïssa”. També reconeix que “milions de tones de microplàstics” malmeten les espècies marines.

A la junta de la confraria hi ha una desena de persones. El vicepresident, Óscar Moya, és temporalment el màxim responsable, fins que hi hagi eleccions. Ara s'ha paralitzat el procés electoral a causa de la pandèmia.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 15-03-2021, Pàgina 25

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/economia/article/18-economia/1938722-una-mar-d-obstacles.html>